

kui mõisad, lossid, suwe-elukohad ja külad, lisab Ta juure: „Siiski soovin Mina, et Minu abikaasa „priivolile jääb, Oma tubasi talwe palees, Zeela: „gini lossis ja Tsarskoe. Seelos tarvitada.“

„Ilma se jätan Ma Minu abikaasa tahtwallasale, „kui Tema seda soowib, Nikolajewi palee oma elu „aéal asukohaks võta, ehk küll nimetud palee püra: „duse õigust mööda Minu wõõrema poeale peab jääma.“

„Kõige Minu lastele ja lapselastele panen Ma „kui Minu wiimise soowimise südame külge; nende „ema armaetada ja auustada, ja Tema rabu eest „hoolt kanda; Tema soowimistel etteõuda ja iga: „pidi hoolt kanda, Tema wanusesse õrna murekand: „mise läbi troostiks olla. Ei ial ja ei midagi suurt „asja pea nemad, niikaua kui nad elawad, etteõõtma, „ilma enne seda Tema kääst nõu, Tema emaliku „õnnistamist endale palunud olnud.“

„Minu nooremad pojad peawad niikaua kunni „nad mehe ealisesä saanud, täielikult ema woli all „seisema.“

Peale seda kui Tema 2, 3, 4 ja 6^{mas} tükis esit: „telõ nimetand, kuida Keiser Aleksander Gimeiest Lemale kingitud Nikolajewi palee kõigega senna pärite, mitmel isesugusel aéal temaga ühendatud majadega, maatükidega, ja selsamal kombel Keiserinast Maria Weodorownast järele jäänud Gatshina warandus, Tema wiimise seaduse kinnitust mööda, troonipärijalle omaks peab saama. — Seda Tema, otsego oleks Ta 3je süit ilmaft lahkund, igaskohas Keiser nimetab.

5., 7. ja 8. tükis antakse tähendust, kuida Kei: „serina Maria Weodorowna järelejäänud raha war: „randus Suurwürstide Konstantini, Nikolai ja Mihaeli wahel peab jagatud saama.

7. tükis räägib Keiser Enamenskaja mõisast, mis Suurwürst Nikolai Nikolajewitsi päralt, aga Keiserina Aleksandra Weodorowna elu aéal wiimise kätte jääb, ja lõpetab nende sõnadega: „Se „jääb minu praua meelewallasale, misal ta mõisa „minu poeale tahab anda; Mina soovin, et se süis „sünniks, kui ta abielusesse astub.“

9. tükis soowib Keiser, et Suurwürstid, Tema pojad, iseleskis liisuheitmise läbi Tema hobused jagaksid.

11. tükis antakse seadust kuida Suurwürstinad Maria, Olga ja Aleksandra nende osaks jäänud rahawarandust iseleskis peawad jagama.

12. tükis ütleb Keiser: „Ma soovin, et kõif „minu maja teenrid, kes mind truust ja wirgust on „teenind, nende palga pensiooniks*) saawad. Nende „teenrite selsa arwan ma ka ratsul-sulased ja Minu „kutsari Jakob; ja 15. tükis seisab: „Mina palun „Keisri, et Tema võtaks armulikult hoolt kanda „nende wana soldatide eest, kes Minu juures mitmes „kohas sõariistade-wahi niige al on olnud. Mina „soovin, et nad oma elupäiwi sedasama wiist lõpe:

*) Pension nimetakse armupalk, mis truust teenrid pärast tee: „nistust saawad.